

بررسی موانع تعامل اولیا با معلمان با تأکید بر جایگاه معلم، والدین و مدیریت مدرسه

مریم آمیقی رودسری^{۱*}، دکتر فریدون شریفیان جزئی^۲.

۱- کارشناس ارشد علوم تربیتی - برنامه ریزی درسی مؤسسه آموزش عالی غیرانتفاعی صفهان

maryam.amighi.roudsari@gmail.com

۲- عضو هیئت علمی و استادیار دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه اصفهان

f.sharifian@edu.ui.ac.ir

چکیده

گام نخست فرآیند تربیت یا آموزش و پرورش عبارت است از برقراری رابطه و ارتباط؛ و گام پایانی آن عبارت است از اطمینان از قابل اعتماد بودن روابط و ارتباطات. ارتباط مؤثر و قوی بین خانه و مدرسه و افزایش مشارکت والدین امری ضروری است. همان طور که معلمان در امر آموزش مهارت دارند، به دانش و مهارت برقراری ارتباط مؤثر با والدین نیز نیازمندند. این ارتباط دارای موانعی است که در همسوسازی روش های آموزشی خانه و مدرسه نقش دارد. هر ارتباطی، صرف نظر از قالب و شکل آن باید با برنامه ریزی انجام شود و به عنوان فرضی برای گسترش مشارکت والدین و در نهایت حمایت از یادگیری دانش آموزان مورد بهره برداری قرار گیرد. هر اندازه میزان مشارکت و تعامل اولیای خانه و مدرسه، برای تأمین شرایط مطلوب آموزشی و تربیتی دانش آموزان بیشتر شود و این تعامل در جهت همسویی و هماهنگی پیش برود، شاهد رشد کمی و کیفی آموزش دانش آموزان خواهیم بود. این پژوهش سعی دارد ضمن بازشناسی موانع تعامل بین اولیا با معلمان، به ارائه راهکارها و پیشنهادات کاربردی در جهت تقویت ارتباط خانه و مدرسه بپردازد.

کلمات کلیدی: دوره ابتدایی، اولیا، معلمان، تعامل، خانه و مدرسه.